

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

การศึกษาเรื่อง “การซื้อขายไม้ดอกไม้ประดับในตลาดค้าปลีกจังหวัดเชียงใหม่” มีวัตถุประสงค์ คือ

1. เพื่อศึกษาการซื้อขายไม้ดอกไม้ประดับในตลาดค้าปลีกจังหวัดเชียงใหม่
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อความนิยมไม้ดอกไม้ประดับของผู้ซื้อในตลาดค้าปลีก จังหวัดเชียงใหม่
3. เพื่อศึกษา ปัญหาอุปสรรค ของการผลิตและการจำหน่ายไม้ดอกไม้ประดับ ในตลาดค้าปลีก จังหวัดเชียงใหม่

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ คือ ผู้ประกอบการไม้ดอกไม้ประดับในตลาดค้าปลีก จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 89 ร้าน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือ นำข้อมูลที่ได้มาจัดหมวดหมู่และบันทึกคะแนนลงในแบบลงรหัส แล้วนำไปวิเคราะห์ผลการศึกษาค้างด้วยคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสถิติสำเร็จรูป (Statistical Package for Social Science, SPSS) ซึ่งเป็นโปรแกรมวิจัยทางสังคมศาสตร์ ในการวิเคราะห์ใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าความถี่ ค่าเฉลี่ย แล้ววิเคราะห์ความคิดเห็น โดยใช้การวัดค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก ผลการวิจัยสรุปได้ค้างนี้

5.1.1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ประกอบการ

ผู้ประกอบการไม้ดอกไม้ประดับ ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 73.0 มีอายุระหว่าง 30-35 ปี และ 41-45 ปี คิดเป็นร้อยละ 31.5 สถานภาพแต่งงานแล้ว ร้อยละ 96.6 มีบุตร 2 คน คิดเป็นร้อยละ 38.2 ระดับการศึกษาของผู้ประกอบการ อยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย มีจำนวนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 30.3 และมีจำนวนสมาชิกในครัวเรือน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 34.8 จำนวนแรงงานที่ประกอบอาชีพทางการเกษตร มีมากที่สุด 1 คน ร้อยละ 30.3 ผู้ประกอบการส่วนใหญ่มีสถานภาพเป็นผู้จำหน่ายมากที่สุด คิดเป็น ร้อยละ 91.01 ในการจ้างแรงงานทางการเกษตรส่วนใหญ่เคยจ้างแรงงานทาง การเกษตรคิดเป็น ร้อยละ 65.2 โดยใช้แรงงานคนมากที่สุด รองลงมาใช้เครื่องยนต์ แต่ไม่เคยใช้แรงงานสัตว์ แหล่งที่ได้รับประสบการณ์ในการผลิตไม้ดอกไม้ประดับของผู้ประกอบการส่วนใหญ่ได้รับ ประสบการณ์โดย

เรียนรู้เองมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 33.7 ประสบการณ์ในการผลิตไม้ดอกไม้ประดับของผู้ประกอบการส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการผลิตไม้ดอกไม้ประดับ 5 ปี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 32.6 และมีประสบการณ์ในการจำหน่ายไม้ดอกไม้ประดับไม่เกิน 5 ปี ร้อยละ 68.5 ส่วนใหญ่ผู้ประกอบการไม่ได้เป็นสมาชิกกลุ่มไม้ดอกไม้ประดับจังหวัดเชียงใหม่คิดเป็นร้อยละ 70.79 และผู้ประกอบการส่วนใหญ่ผลิตไม้ดอกไม้ประดับเป็นอาชีพหลักมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 73.0

5.1.2 การผลิตของผู้ประกอบการไม้ดอกไม้ประดับ

ไม้ดอกไม้ประดับที่ผู้ประกอบการร้านขนาดใหญ่ มีการผลิตมากที่สุด พบว่าไม้ดอกล้มลุกได้แก่ เทียน พิทูเนีย ซัลเวีย ไม้ใบประดับได้แก่ เฟิร์น ไม้ดอกหลายฤดูได้แก่พลับพลึงดินเป็ด โดยใช้ (ถุงขนาด 4x8 นิ้ว) ที่การผลิตโดยเฉลี่ย 1 ไร่ จำนวนต้นที่ผลิตทั้งหมดตั้งแต่ 18,000-25,000 ถุง ผลผลิตที่ผลิตได้ทั้งหมดมีปริมาณน้อยกว่าจำนวนต้นที่ผลิตโดยเฉลี่ยประมาณ 1-2 % ไม้ดอกไม้หลายฤดู ที่ผู้ประกอบการมีการผลิตโดยใช้ (ถุงขนาด 3 x 6 นิ้ว) ได้แก่ หลิวได้หวัน ถั่วบาซิล ซาฮกเกี้ยน ซาสีทอง ไม้ใบประดับได้แก่เศรษฐีไซงอน ซาฮกเกี้ยน ซาสีทอง พื้นที่การผลิตโดยเฉลี่ย 1 ไร่ จำนวนต้นที่ผลิตทั้งหมดตั้งแต่ 250,000-270,000 ถุง ผลผลิตที่ผลิตได้ทั้งหมดมีปริมาณน้อยกว่าจำนวนต้นที่ผลิตประมาณ 1-2 % ไม้ดอกไม้ประดับที่ผู้ประกอบการมีการผลิตโดยใช้ (ถุงขนาด 5x10 นิ้ว) ได้แก่ เดหลี พื้นที่การผลิตโดยเฉลี่ย 1 ไร่ จำนวนต้นที่ผลิตทั้งหมดตั้งแต่ 28,000-30,000 ถุง ผลผลิตที่ผลิตได้ทั้งหมดมีปริมาณน้อยกว่าจำนวนต้นที่ผลิตประมาณ 1-2 % และไม้ดอกไม้ประดับที่ผู้ประกอบการ มีการผลิตโดยใช้ (ถุงขนาด 6x12 นิ้ว) ได้แก่ กุหลาบ พื้นที่การผลิตโดยเฉลี่ย 1 ไร่ จำนวนต้นที่ผลิตทั้งหมดตั้งแต่ 13,800-14,400 ถุง ผลผลิตที่ผลิตได้ทั้งหมดมีปริมาณน้อยกว่าจำนวนต้นที่ผลิตประมาณ 1-2 %

5.2.2 ต้นทุนการผลิตไม้ดอกไม้ประดับ

ต้นทุนรวมในการผลิตไม้ดอกไม้ประดับของผู้ประกอบการร้านขนาดใหญ่จะผลิตไม้ดอกไม้ประดับ ที่มีราคาขายไม่เท่ากันขึ้นอยู่กับชนิดของ ไม้ดอกไม้ประดับแต่ละชนิด ต้นทุนที่ใช้การผลิต ได้แก่ (ขนาดถุงที่ปลูกใช้ขนาด 4x8 ,3x6,5x10,6x12 นิ้ว ของบรรจุได้ 0.002 ลบ.ม) ค่าเตรียมดิน ส่วนใหญ่ใช้แรงงานคนโดยทำการจ้างเหมาผสมดินปลูก ซึ่งจะจ้างเหมาในราคาลูกบาศก์เมตรละ 100-120 บาท ทั้งยังใช้จ่ายค่าวัสดุปลูกก็เ้าแกลบ ค่าดินดำ ค่าแกลบดิบ ค่าถุงดำ (ขนาดถุง4x8 นิ้ว 1 กระสอบมีประมาณ 2,500 ถุง) ค่าเช่าที่ดินส่วนใหญ่ประมาณ 5,000 บาท/ปี ใช้จ่ายค่าเมล็ดพันธุ์ ค่าปุ๋ยเคมี ใช้สูตร 46-0-0 ,15-15-15 ,0-0-46 สารเคมีกำจัด

แมลงศัตรูพืช สารเคมีกำจัดโรคประมาณ 5,000 บาท/ปี ค่าขนส่งโดยใช้รถบรรทุก 4 ล้อ ขึ้นอยู่กับระยะทาง ค่าจ้างแรงงานกรอกถุงโดยเหมาจ่ายในราคา 100 ถุง/20 บาท ค่าจ้างดูแล ส่วนใหญ่ใช้แรงคน 2 คน ในการดูแลรักษา ค่าไฟฟ้า 2,000 บาท/ปี โดยใช้ต้นทุนในการผลิต ไม้ดอกไม้ประดับละชนิดตั้งแต่ 200,000-1,000,000 บาท/ปี

5.1.3 ความนิยมของผู้ซื้อไม้ดอกไม้ประดับ

ผู้ซื้อไม้ดอกไม้ประดับโดยทั่วไป ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อาชีพที่ความนิยมซื้อไม้ดอกไม้ประดับมากที่สุดผู้ตกแต่งงาน ลำดับความนิยมของผู้ซื้อไม้ดอกไม้ประดับในรอบหนึ่ง สัปดาห์ ได้แก่ เฟิร์น มากที่สุด รองลงมาคือ เทียน กระดังงา พุด และรวงผึ้ง โดยวันที่ขายดีที่สุดคือ วันเสาร์และวันอาทิตย์ ในรอบหนึ่งเดือนไม้ดอกไม้ประดับที่ขายได้มากที่สุด ได้แก่ เฟิร์น รองลงมาคือ พิทูเนีย กระดังงา ลีลาวดี เทียน โดยช่วงที่ขายดีที่สุด คือ ช่วงวันที่ 28 - 29 ของเดือน และในรอบ 1 ปีไม้ดอกไม้ประดับที่ขายได้มากที่สุด ได้แก่ เทียน รองลงมาคือ พิทูเนีย เฟิร์น หลิวไต้หวัน กระดุมทอง ช่วงที่ขายดีที่สุดคือ เดือนมกราคม กุมภาพันธ์ และเดือน มีนาคม

ความนิยมและเหตุผลในการเลือกซื้อชนิดพันธุ์ไม้ดอกไม้ประดับของผู้ซื้อ ที่เป็นบุคคลทั่วไปนิยมซื้อและขายได้มากที่สุดคือ เทียนสาเหตุเพราะสวยงามและคงทน รองลงมาคือกระดังงา สาเหตุเพราะดูแลง่าย โตไว มีกลิ่นหอม พิทูเนียสาเหตุเพราะสีสวยงาม ราคาถูก กุหลาบหิน สาเหตุเพราะดอกสวยงาม ทน ดูแลง่าย ถั่วบาซิลสาเหตุเพราะทนทานดอกสวย และลีลาวดีเป็นที่นิยม ดอกสวย ทนทาน

ส่วนความนิยมและเหตุผลในการเลือกซื้อชนิดพันธุ์ไม้ดอกไม้ประดับของผู้ซื้อ ที่มีอาชีพเป็นผู้จัดสวน(นักตกแต่งงาน) นิยมซื้อและขายได้มากที่สุด คือโมก สาเหตุเพราะมี รูปร่างสวยงาม ดอกมีกลิ่นหอม รองลงมาคือ จั๋งสาเหตุเพราะใช้สำหรับปิดบังมุมได้ดี ทนทาน ลีลาวดี สาเหตุเพราะทนทาน ดอกสวยงาม มีกลิ่นหอมเป็นที่นิยม ปาล์มสาเหตุเพราะทนทาน มีรูปทรงสวยงาม ดูแลง่าย

5.1.4 การจำหน่ายไม้ดอกไม้ประดับ

ลักษณะการขายส่งไม้ดอกไม้ประดับของผู้ประกอบการส่วนใหญ่จะขายส่งในลักษณะขายกิ่งพันธุ์มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 43.8 ลักษณะการขายปลีกไม้ดอกไม้ประดับส่วนใหญ่จะขายปลีกในลักษณะขายทั้งดอกและกิ่งพันธุ์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 43.8 ในกรณีไม่ได้ขายเองพ่อค้าที่มารับซื้อส่วนใหญ่เป็นพ่อค้าคนกลางมากที่สุด ร้อยละ 38.2 รองลงมา เป็นเกษตรกรในท้องถิ่น

ร้อยละ 15.7 จำนวนพ่อค้าที่มารับซื้อไม้ดอกไม้ประดับ ส่วนใหญ่มีมากกว่า 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 69.9 สถานที่ทำการซื้อขายส่งไม้ดอกไม้ประดับส่วนใหญ่เป็นร้านมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 67.4 และสถานที่ทำการซื้อขายปลีกไม้ดอกไม้ประดับส่วนใหญ่เป็นร้านมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 80.9 ส่วนใหญ่การขายส่งไม้ดอกไม้ประดับ โดยมีผู้รับซื้อมารับไม้ดอกไม้ประดับที่บ้าน/สวน/ร้านเอง คิดเป็นร้อยละ 58.4 และการขายปลีกไม้ดอกไม้ประดับ ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ขายปลีกไม้ดอกไม้ประดับโดยผู้รับซื้อมารับไม้ดอกไม้ประดับที่บ้าน/สวน/ร้านเอง คิดเป็นร้อยละ 64.0 สำหรับวิธีการขนส่งไม้ดอกไม้ประดับ ส่วนใหญ่ขนส่งไม้ดอกไม้ประดับโดยใช้รถยนต์บรรทุกขนาดเล็ก (4 ล้อ) มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 79.8 ในการรับเงินจากการขายไม้ดอกไม้ประดับส่วนใหญ่รับบางส่วนเมื่อทำการตกลงซื้อและรับส่วนที่เหลือเมื่อส่งมอบไม้ดอกไม้ประดับแล้ว คิดเป็นร้อยละ 51.7 แหล่งข่าวสารและราคาของผู้ประกอบการส่วนใหญ่ทราบราคาและแหล่งข่าวสารจากพ่อค้ามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 79.8

5.1.5 ความคิดเห็นของผู้ประกอบการที่มีต่อปัญหาอุปสรรคการผลิตและการจำหน่ายไม้ดอกไม้ประดับ

ปัญหาที่ผู้ประกอบการส่วนใหญ่เห็นว่า เป็นอุปสรรคต่อการผลิตไม้ดอกไม้ประดับในภาพรวมส่วนใหญ่อยู่ใน ระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 2.72 ได้แก่ ต้นทุนการผลิตสูง โรคและแมลง สารเคมีในการกำจัดโรคและแมลงพันธุ์ไม้ดอกไม้ประดับที่ตลาดต้องการและวัชพืช เงินทุนที่ใช้ในการปลูกไม้ดอกไม้ประดับและที่ดินที่ใช้ในการเพาะปลูกและปัญหาที่ผู้ประกอบการส่วนใหญ่พบว่า อยู่ในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.50 ได้แก่ แรงงานที่ใช้ในการปลูกไม้ดอกไม้ประดับ แหล่งน้ำที่ใช้ในการเพาะปลูก แหล่งความรู้ทางวิชาการ

ส่วนปัญหาที่ผู้ประกอบการส่วนใหญ่เห็นว่าเป็นอุปสรรคต่อการตลาดไม้ดอกไม้ประดับในภาพรวมส่วนใหญ่อยู่ใน ระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 2.71 ได้แก่ ราคาไม่แน่นอน ราคาผลผลิตต่ำ ผู้มาซื้อมีน้อยเกินไป พ่อค้าเอาเปรียบ ข่าวสารการตลาดและราคา และคุณภาพของไม้ดอกไม้ประดับ และปัญหาที่ผู้ประกอบการส่วนใหญ่พบว่าอยู่ในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.08 ได้แก่ ความเสียหายของไม้ดอกไม้ประดับ

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

5.2.1 จากผลการวิจัยพบว่า การผลิตไม้ดอกล้มลุกของผู้ประกอบการส่วนใหญ่นิยมผลิตได้แก่ เทียน พิทูเนีย ชัลเวีย ไม้ใบประดับได้แก่ เฟิร์น เศรษฐีไซมอน ซาสกเกียน ซาสีทอง ไม้ดอกหลายฤดูได้แก่ พลับพลึงตีนเป็ด หลิวได้หวัน ถั่วบาซิล ซาสกเกียน ซาสีทอง เดหลี กุหลาบ โดยใช้พื้นที่ในการผลิตโดยเฉลี่ย 1 ไร่ สอดคล้องกับงานวิจัยของสำนักงานเกษตรจังหวัดเชียงใหม่ (2548) ที่พบว่า ไม้ดอกไม้ประดับจังหวัดเชียงใหม่ เป็นจังหวัดที่มีศักยภาพในการผลิตไม้ดอกไม้ประดับมากจังหวัดหนึ่งและมี การผลิตมายาวนาน และยังเป็นแหล่งในการปลูกไม้ดอกไม้ประดับที่ใหญ่ของประเทศไทยมีพื้นที่ปลูก 4,000 ไร่ เกษตรกรที่ปลูก 2,000 ครัวเรือนเนื่องจากสภาพภูมิประเทศและสภาพภูมิอากาศเหมาะสมในการปลูกโดยมีอากาศค่อนข้างเย็นสบายเกือบทั้งปี ฤดูหนาวค่อนข้างหนาว ความชื้นสัมพัทธ์ตลอดปี มีแหล่งน้ำจากชลประทานหลายโครงการ ทำให้ไม้ดอกไม้ประดับเจริญเติบโตได้ดี เกษตรกรมีการรวมกลุ่มการผลิตได้มีการส่งเสริมให้เกษตรกรปลูกไม้ดอกไม้ประดับเป็นการค้า และจังหวัดเชียงใหม่ได้ตื่นตัวเปลี่ยนอาชีพมาปลูกไม้ดอกกันมากยิ่งขึ้น

5.2.2 การจำหน่ายไม้ดอกไม้ประดับส่วนใหญ่จะจำหน่ายผ่านพ่อค้าคนกลาง ซึ่งมีผู้ซื้อมากกว่า 4 ราย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิริรัตน์ (2540) ที่พบว่า เกษตรกรผู้ปลูกไม้ดอกไม้ประดับจะขายให้กับพ่อค้าคนกลางซึ่งเป็นพ่อค้าในท้องถิ่น และมีจำนวนผู้ซื้อมากกว่า 1 ราย และยังสอดคล้องกับกรมส่งเสริมการเกษตร (2539) ที่พบว่า การตลาดไม้ดอกไม้ประดับในจังหวัดเชียงใหม่ เป็นตลาดท้องถิ่น ที่พ่อค้ายังคงมีบทบาทในการเก็บรวบรวมผลผลิต ไม้ดอกไม้ประดับจากชาวสวนท้องถิ่นนั้น ๆ เพื่อจำหน่ายให้แก่ผู้ค้าปลีกในตลาดใหญ่ประจำจังหวัด จากนั้นผู้ค้าปลีกจะจำหน่ายต่อไปยังผู้บริโภคท้องถิ่น และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของสำนักงานเกษตรจังหวัดเชียงใหม่ (2548) ที่พบว่าตลาดส่วนใหญ่เกษตรกรเชียงใหม่จะจำหน่ายผ่านพ่อค้าคนกลางจำหน่ายภายในประเทศ โดยเฉพาะจะส่งจำหน่ายที่กรุงเทพมหานคร รวมทั้งต่างจังหวัด พ่อค้าคนกลางไม่มีการร่วมกลุ่มเกษตรกร ไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบ และการขายส่งไม้ดอกไม้ประดับและการขายปลีกของผู้ประกอบการจะเป็นลักษณะที่ผู้รับซื้อมารับไม้ดอกไม้ประดับที่บ้านที่สวนที่ร้านเอง สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ศิริรัตน์ (2540) ที่มีพ่อค้ามารับซื้อผลผลิตที่บ้านหรือในสวนของเกษตรกรโดยตรง ในลักษณะของการกระจายตัวสินค้าหรือวิธีการขนส่งจะต่างกับงานวิจัยของมานพ (2538) ที่ส่วนใหญ่ใช้รถจักรยานยนต์ แต่จากผลการศึกษาพบว่าส่วนใหญ่ขนส่งโดยรถบรรทุกขนาดเล็ก(4 ล้อ) สอดคล้องกับศิริรัตน์ ที่ส่วนใหญ่มีการขนส่งโดยรถบรรทุกขนาดเล็ก (4 ล้อ) เป็นพาหนะในการขนส่งเช่นกัน

5.2.3 ลำดับความนิยมของผู้ซื้อไม้ดอกไม้ประดับ พบว่า ผู้ซื้อหรือบุคคลทั่วไปนิยมซื้อไม้ดอกกลิ่นลูกมามากที่สุดคือ เทียนสาเหตุเพราะสวยงามและคงทน พิทูเนียสาเหตุเพราะดอกมีหลายสี ไม้ดอกหลายฤดูได้แก่ กุหลาบสาเหตุที่ชอบเพราะดอกที่สวยงาม ถั่วบาซิล สาเหตุที่ชอบดอกที่สวยงาม ดูแล่ง่าย โตไว ไม้ยืนต้นได้แก่กระดังงา ลีลาวดี สาเหตุที่ชอบเพราะดอกที่สวยงาม ดูแล่ง่าย โตไว มีกลิ่นหอม ราคาถูก ทนทาน และเป็นที่ยอมรับ ซึ่งสอดคล้องกับ สุนทร (2522) ที่กล่าวว่า ไม้ดอกไม้ประดับยังเพิ่มความสุข ความเพลิดเพลินเจริญใจ ความสวยงามตามธรรมชาติของพันธุ์ไม้ดอกไม้ประดับนั้น และชนิดไม้ดอกไม้ประดับที่ผู้จัดสวน(นักตกแต่งสวน)นิยมซื้อและขายได้มากที่สุด คือโมก จั๋ง ลีลาวดี ปาล์ม และเฮริโคเนีย ซึ่งสาเหตุเพราะไม้ดอกไม้ประดับเหล่านี้ มีรูปร่างสวยงาม ใช้สำหรับปิดบังมุมได้ดี ทนทาน ดอกสวยงาม ดอกมีกลิ่นหอม เป็นที่ยอมรับ และดูแล่ง่าย ซึ่งสอดคล้องกับวัลลภ (2543) ที่พบว่า อาชีพรับตกแต่งอาคารสถานที่ ตกแต่งภายในและภายนอกอาคาร ซึ่งเป็นอาชีพหนึ่งที่ทำให้รายได้ดี ส่งเสริมการจ้างแรงงานมีการหมุนเวียนสลับเปลี่ยนต้นไม้อยู่ตลอดเวลา และนิยมใช้ไม้ดอกไม้ประดับมาประดับอาคารต่างๆ การที่จะทำให้บ้านน่าอยู่อาศัยนั้น จะต้องเป็นบ้านที่ตั้งในสถานที่ที่เหมาะสม ตั้งถูกทิศทางและมีการออกแบบที่ถูกต้อง และสิ่งสำคัญอีกอย่างหนึ่งที่จะทำให้บ้านน่าอยู่อาศัยยิ่งขึ้นก็คือ สวนภายในบริเวณบ้าน สวนนอกจากจะส่งเสริมให้บ้านน่าอยู่อาศัยแล้ว ยังทำความร่มเย็นแก่บริเวณบ้านและทำให้อากาศในบริเวณบ้านบริสุทธิ์อีกด้วย ทั้งนี้ก็เพราะต้นไม้จะคายอากาศ ออกซิเจนซึ่งเป็นอากาศที่มนุษย์ต้องการ และยังสอดคล้องกับชวลิต (2542) ที่พบว่า การจัดสวน ไม้ดอกไม้ประดับยังคงอยู่กับคนไทยเสมอและ ไม้ดอกไม้ประดับนั้นก็จะเป็นดอกไม้หอมปลูกประดับและการจัดสวนนั้นคงจัดตกแต่งให้ล้อเลียนกับธรรมชาติ การจัดสวนแบบธรรมชาติประกอบด้วยสระน้ำ พันธุ์ไม้ใหญ่เล็กต่างๆ ใช้ไม้ดอกไม้ใบและไม้ยืนต้นพร้อมทั้งมีการบำรุงรักษา อันเป็นสิ่งสำคัญ

5.2.4 ปัญหาไม้ดอกไม้ประดับส่วนใหญ่พบปัญหาในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เช่น ปัญหาโรคและแมลงซึ่งเป็นปัญหาที่พบมากกว่าปัญหาอื่นๆแต่ยังจัดอยู่ในระดับปานกลางซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของศจีรัตน์ (2540) ที่กล่าวว่า พบปัญหาการผลัดด้าน โรคและแมลงและสารเคมีที่ใช้ในการกำจัดโรคและแมลง เนื่องจากไม้ดอกไม้ประดับเป็นพืชที่มีโรคและแมลงศัตรูพืชรบกวนหลายชนิดแต่เกษตรกรมีความรู้และการปฏิบัติไม่ถูกต้องมีการใช้สารเคมีไม่ถูกประเภท ทำให้การกำจัดโรคและแมลงไม่ได้ผลเท่าที่ควร ส่งผลให้โรคและแมลงเกิดการรื้อยารวมถึงการปลูกในพื้นที่เดิมเป็นสาเหตุทำให้เกิดการสะสมของโรคและแมลงเพิ่มมากขึ้น ทั้งยังใช้ต้นทุนในการผลิตสูงซึ่งเป็นปัญหารองลงมา แต่ยังจัดอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งจากงานวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของสำนักงานเกษตรจังหวัดเชียงใหม่ (2548) ที่พบว่า ไม้ดอกไม้ประดับจะต้องดูแลรักษามากกว่า

พืชชนิดอื่นๆ ถ้าปลูกจำนวนมากเกินไปจะทำให้การดูแลไม่ทั่วถึงทำให้เกิดปัญหาผลผลิตไม่มีคุณภาพไม่สามารถจำหน่ายได้ในตลาดทั้งยังใช้ต้นทุนในการผลิตค่อนข้างสูง และยังคงคล้อยกับ สุรวิช วรรณไกรโรจน์ (2548) ที่พบว่า แนวทางการพัฒนาไม้ดอกไม้ประดับนั้น เราควรมุ่งเน้นเรื่องคุณภาพให้มากยิ่งขึ้น ทั้งนี้เพื่อให้ขายผลผลิตได้คุ้มค่ากับการลงทุน การที่ผลผลิตจะได้มาซึ่งคุณภาพนั้นอาจเริ่มต้นจากโครงสร้างการผลิตที่เน้นการรวมกลุ่มมากขึ้น ศักยภาพไม้ดอกไม้ประดับของไทยจะเติบโตได้เร็วแค่ไหนนั้นต้องขึ้นอยู่กับความร่วมมือระดับประเทศ ส่วนทางด้านปัญหาการตลาด จัดอยู่ในระดับปานกลาง พบว่า จำนวนผลผลิตที่ผลิตออกมาจำหน่าย บางครั้งมีผลผลิตสู่ตลาดมากเกินไปทำให้ราคาตกต่ำ และบางครั้งก็มีผลผลิตน้อยเกินไป ทำให้เสียโอกาสที่จะได้รับรายได้เพิ่มขึ้น ซึ่งจากงานวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของสำนักงานเกษตรจังหวัดเชียงใหม่ (2548) ที่พบว่า ราคาผลผลิตไม่ค่อยแน่นอน เมื่อมีปริมาณมากราคามักตกต่ำ พ่อค้ามักกดราคา และยังคงคล้อยกับงานวิจัยของศจีรัตน์ (2540) ที่พบว่าปัญหาทางการตลาด เกษตรกรไม่ทราบความต้องการของตลาด จำนวนผลผลิตและเวลาที่จะจำหน่ายทำให้ผลผลิตออกสู่ตลาดมากจนล้นตลาดและบางครั้งน้อยเกินไป ทำให้พ่อค้ามีโอกาสกดราคา

5.3 ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

5.3.1 จากการศึกษาพบว่า ปัญหาหลักที่ผู้ประกอบการพบเป็นปัญหาเกี่ยวกับโรคและแมลง ต้นทุนการผลิตสูงและ ราคาผลผลิตไม่แน่นอน ซึ่งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรเข้ามาช่วยดูแลให้คำแนะนำในการกำจัดศัตรูพืชและเน้นกำจัดแบบรักษาสิ่งแวดล้อมเพื่อเพิ่มผลผลิตให้กับผู้ประกอบการและประหยัดต้นทุนในการผลิตลดอัตราการใช้จ่ายแม่แปลงของเกษตรกรและช่วยลดค่าใช้จ่ายด้านกำจัดศัตรูพืชให้ต่ำลง

5.3.2 หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่นสมาคมไม้ดอกไม้ประดับ เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร ควรมีการประชาสัมพันธ์ให้ความรู้กับผู้ประกอบการไม้ดอกไม้ประดับ เช่น จัดอบรมในด้านการจำหน่าย หรือการผลิตให้ผู้ประกอบการ

5.3.3 ควรมีการจัดตลาดเพิ่มให้กับผู้ประกอบการทั้งตลาดภายในประเทศและต่างประเทศเพื่อเพิ่มการกระจายสินค้าออกสู่ตลาดได้มากขึ้น

5.3.4 ผู้ประกอบการไม้ดอกไม้ประดับควรมีการวางแผนเกี่ยวกับปริมาณการผลิตให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดและฤดูกาลในการผลิตไม้ดอกไม้ประดับ

5.3.5 ในกรณีมีการขายส่งผู้ประกอบการไม้ดอกไม้ประดับควรผลิตกิ่งพันธุ์ขายเพราะจะมีปริมาณของผลผลิตที่มากและในกรณีการขายปลีกควรผลิตทั้งดอกและกิ่งพันธุ์เพราะ ผู้ซื้อเป็นบุคคลทั่วไปมีปริมาณการเลือกซื้อที่แตกต่างกัน

5.4 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

5.4.1 ควรมีการศึกษาเจาะลึกรายละเอียดด้านการผลิต และการจัดจำหน่ายถึงไม้ดอกไม้ประดับที่ตลาดมีความต้องการสูงให้มากขึ้นเพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานในการตัดสินใจของผู้ประกอบการในการผลิตและจำหน่ายไม้ดอกไม้ประดับเนื่องจากการศึกษากครั้งนี้เป็นการศึกษาภาพรวมของไม้ดอกไม้ประดับในตลาดค้าเพียงจังหวัดเชียงใหม่

5.4.2 ควรมีการศึกษาถึงต้นทุนการผลิตไม้ดอกไม้ประดับเพื่อเป็นประโยชน์แก่ผู้ประกอบการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำไปปรับใช้ในการส่งเสริมการปลูกไม้ดอกไม้ประดับ